

LATVAS

No. 29. Metai XI

Liepos-July 18, 1931

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a

LUK. 16, 1—9.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokiniams šią prilyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo užvaizdą. Tas buvo jam apskūstas, kaip kad būtų išaikvojęs jo lobį. Todėl jis pasišaukė jį ir jam tarė: Ką tai girdžiu apie tave? Duok apyskaitą savo užveizdavimo, nes jau nebegali toliau būti užvaizdu. Užvaizdas gi pats sau vienas sakė. Ką veiksiu, kad mano valdovas atima iš manęs užveizdavimą? kasti neįstengiu, elgetauti gėdžiuos. Žinau, ką darysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kuomet būsiu atstatytas nuo užveizdėjimo. Taigi jis suvadino savo valdovo skolininkus vieną po kito ir sakė pirmajam: Kiek tu esi skolingas mano valdovui? Tas atsakė: Šimtą statinių aliejaus. Jis jam tarė: Imk savo raštą, greitai sėskis ir rašyk: penkias dešimtis. Po to jis tarė kitam: Tu gi kiek esi skolingas? Tas jam pasakė: Šimtą salkų kviečių. Jis jam tarė: Imk savo raštą ir rašyk. Aštuonias dešimtis. Valdovas

L e k c i j a .

ROM. 8, 12—17.

BROLIAI: mes neesame kūno skolininkai, kad gyventumėm kūniškai. Nes jei jūs gyvensite kūniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kūno darbus, būsite gyvi. Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie Dievo vaikai. Jūs juk gavote ne vergystės dvasią, kad juos vėl reiktų bijotis, bet gavote išūnystės dvasią, kurioje šaukiame: Abba, Tėve! Pati Dvasia duoda liūdimą mūsų dvasiai, kad mes esame Dievo vaikai. O jei mes esame vaikai, tai ir tėvainiai; tėvainiai Dievo ir bendratėvainiai Kristaus, jei tik drauge kenčiame, kad būtumėm drauge ir pagarbinti.

pripažino neteisiojo užvaizdo gudrumą, nes šio pasaulio vaikai gudresni su sau lygiais už šviesos vaikus. Ir aš jums sakau: Darykite sau prietelių pagelbą apgaulingų turtų, kad jums mirus priimtų jus į amžinąsias padangtes.

Užsakykite “LAIVA” Savo Giminėms Į Lietuvą

Amerikos Jaunuomenei Pavojai.

Mūsų laikų jaunuomenė pasirinko augti ir bręsti už savo šeimos ribų. Tėvas, motina ir kiti ramesnieji šeimos nariai ne pakeliui daugeliui jaunujų tiek vyrų, kaip ir merginų. Tokia jaunuomenė veržiasi vis toliau nuo tėvų, nuo savo namų, nuo šeimos židinio. Kur jie veržiasi? Kur jie leidžia savo laiką? Kur jie auga ir bręsta?

Jų augimo, jų brendimo, dažniausiai ir jų išsiauklėjimo vietomis pasidarė dabar "kabaretai, pulruimiai, užėigos namai, šokių salės miestuose ir šokių namai giriose, krūmuose pakelėmis ir ant ežerų krantų.

Be mažos išimties šios visos vietos pasidarė dabar "naujais nedorybių urvais."

Tas vietas turi įsteigę daugiausiai ištvirkę "butlegeriai ir gangsteriai."

Tose vietose atimami jaunuomenei tikėjimas, dorovė, jų turtas ir net žmogiškumas. Ten ne vienas jaunų vyrų lieka vagim, užpuoliku ar plėšiku.

Jaunuomenės galva dabar pramušta ant šokių ir įvairiausių pasilinksminimų. Ji menkai atsižiūri į vietas, kuriose tų pasilinksminimų randa. Kas bus su jos tikėjimu ir dorove? Kokia ateitis ją laukia? O kas jai galvoje. Bet gyvenimas duoda labai daug ir liūdnų faktų.

Merginų-motinų skaičius sparčiai auga. O kiek merginų, šundaktariams padedant, apsigina motinystės, bet yra praradusios savo dorą ir skaistybę.

Senovėje reikėjo kelionėje saugotis vagių ir plėšikų ir statomi buvo užėigos namai, kuriuose pakeleiviai rasdavo sau apsaugą nuo plėšikų ir ramų poilsį.

Dabar pakelėmis statomi užėigos namai, kuriuose paslėpta nedorybės nuodai ir kuriuose jauniems pakeleiviams išplėšiama dorovė ir turtas.

Kas išgelbės jaunuomenę iš tų šėtono

įstaigų?

Gal kas man primes, kad aš prasimanau ir tik spėliuju. Tas primetimas bus neteisingas. Rašau, ką žinau. Susidūriau su daug faktų. Mano žodžius patvirtina net Amerikos policijos veikimas.

Milwaukee county (Wis.) ar ne pirmoji pradėjo pas save namų švarinimą. Šerifas Benson pradėjo valyti medžių pavėsiuose, šokių namus ir pakelių "klubauzes," arba įvairių klubų sales ir užėigos namus pakelėse.

Netikėtai policijos puolė nekurias vietas. Jose surado merginų iš įvairių tolimesnių farmų ir miestelių. Jos buvo gabenamos neva Milwaukee rasti gerų uždarbių, bet, galutinai, priviliotos "uždarbiauti" tose užėigose ir šokių namuose.

Ne visi, mat, vyrokai susiranda palaidas meilužes, tai tie jų ieško ir randa užėigose.

Šerifas tą valymą daro, pasinaudodamas civiliai persirėdžiusiais policionais. Jis žada daryti puolimus tų vietų, kolektuos urvus išgriauš. Jis šaukia pagalbon visus padoresnius tos apskrities piliečius.

Advokatas F. E. McGovern, kuris yra piliečių komiteto sekti nusikaltimams, galva, skelbia, kad tos visos nedorybių vietos yra išlaikomos Chicagos ir Milwaukės "butlegerių ir gangsterių."

Tų namų pridygo ir dygsta kaip grybų po lietaus visose didžiųjų kelių pakelėse.

Tas advokatas šaukia, kad ne tik Milwaukės apskrities, bet kad ir kitų apskričių piliečių paragintų savo policiją švarinti savo apielinkes nuo nedorybių lizdų.

Tai įrodo, kaip yra bloga, kuomet žmonės praranda tikėjimą ir dorovę. Jų daug darosi tikrais žmonių priešais ir jos žudytojais. Jie nesibiauri šlykščiausių priemonių, kad susirastų daugiau sau pelno.

Tu Kunigas Per Amžius.

Iš Senojo ir Naujojo Įstajmo žinome, jog Dievas yra pašaukęs skirtus asmenis į amžiną kunigystę. Dažnai skaitome šv. Rašte šiuos žodžius: "Tu kunigas per amžius pagal Melkizadeką." Dievas Pats Savo gyvuoju, brangiausiuoju krauju atpirko baisiai nupuolusią žmoniją. Bet toli gražu to neužteko Dievui Savo amžinajame parėdyme. Jis nutarė Sau steigti kunigystę taip pat iš silpnų nupuolusių žmonių. Praamžių aušroje, begaliniais metais prieš mūsų gimtinės dieną, Dievas paskyrė, mums nesuprantamu būdu, tokius ir tokius jaunikaičius tam baisiam, didžiai atsakomingam darbui. Savo laiku, nustatytoms sąlygoms veikiant, Dievas pašaukė tuos jaunikaičius į kunigystės Sakramentą ir po ilgų, sunkaus ir nuolatinio darbo ir pasiukojimo metų, mes šiandien matome juos, jau ne paprastus žmones arba jaunikaičius bet jie — "Kietie Kristūs," atlikdami pačius asmeniškuosius Kristaus kunigystės ir dievystės darbus.

O Broliai, Sesutės! Aš pats, Dievo malone, stojau kunigu per amžius ir tik dabar pradedu labiau suprasti kaip brangi malonė nuo Dievo rankų yra jaunas kunigas. Kadangi aš matau kunigą, jau lyg ne savo, bet angelų akimis, tai ir pasirižau dėl Dievo garbės ir kunigų brangaus pašaukimo, žodį kitą prabilti Jums į širdį.

O brangiausieji! Dėkokime visų pirma Dievui už tokią gausią Jo malonę, kad suteikė mums lietuviams tiek naujų pasiryžusių kunigų. Jie kasdien laužys ir dalins jums Amžinojo Gyvenimo Duoną. Jie ramins jus Jūsų sopuliuose ir džiaugsis su jumis jūsų laimėje. Jie drauge dirbs džiaugsis, kentės su jumis ne tik Dievo Vynyne, bet taipogi lietuviškajame veikime, nes tie jauni kunigai myli savo

kraują ir tautą ir visuomet žadins savo Brolių, Seserų širdyse karštesnę meilę savo Dievui ir Tėvynei. Užtat branginkime juos ir kasdien sukalbėkime bent kokią trumpą, karštą maldelę jų naudai, o jie, keldami savo ir jūsų Dievą visų angelų akivaizdoje Amžinajam Dievui, išmels jums šimteriopai visokių-visoklaustų reikalingų, brangių Dievo malonių. Malonėkite atsiminti jog kaip jūs juos priimsite, tokiu būdu Patį Savo Dievą priimsite, nes jie, brangiausieji, yra iš Dievo amžinosios Valios Jojo atstovai-pasiuntiniai.

Baigsiu savo žodį, karštai ir nuolat linkėdamas savo broliams lietuviams, naujiesiems kunigams visokeriopų, reikalingų, brangių Dievo malonių ir išstvermingos gausingos darbuotės Kristaus Amžinojo Kunigystėje, Vynyne, ir galutinai Jums, Brangūs Lietuviai, brangiausių Dievo malonių šiandien ir per amžius!

Plytaitis.

* * *

KUNIGAS.

Sustojo minios, išėjo jis —
Dievo džiaugsmas, angelų viltis:
Naujas kunigas šventuose rūbuose
Šventąsias pareigas eiti.
Altorius smilkalo rūkuose
Skęsta, giesmės ašarotos aidai...
Pakėlė kunigas Ostiją —
Auką Viešpaties švenčiausiąją.
Žmonės, angelai drebėdami
Teikia pagarbą kalbėdami
— Šventas, šventas galybių Viešpats, —
Jo garbė danguj ir žemėje. —
O, kunige, nekaltos širdiės
Amžiais būk, nepaliestas mirties
Dievui dirbk. Ištikimybėje esi —
Gražinsi klystančias sielas.
Aukot gyvenimas — miela:
Dievo kunigas atmink esi.

Plytaitis.

Gimdymų Kontrolė.

Šis šlykštus, biaurus, nedoras ir, tiesiog galima pavadinti velniškas išradimas, dalina tikinčiuosius į dvi dali. Viena dalis smerkia "gimdymų kontrolę", antra — protestoniškoji jai pritaria.

Katalikų Bažnyčia, Šv. Tėvo lūpomis, griežtai ją pasmerkė.

Kas iš katalikų vartos ją gyvenime, turi atminti, kad sunkiai nusideda. Katalikų Bažnyčia kitokios "kontrolės" nepripažįsta, kaip tik susiturėjimą arba išlaidų skaidytą moterystėje.

Protestoniškosios Bažnyčios pasidalino savo pažiūrose tuo klausimu.

Vienos jų, papratusios laikytis ne Dievo nurodytų įstatymų, bet taikytis prie žmonių silpnybių ir net pageidimų, priėmė "gimdymų kontrolę," kaip dorovei dalyką. Kitos Bažnyčios išvien su Kat. Bažnyčia tą "kontrolę" smerkia.

Čia noriu parodyti, kad daugelis žymių ir rimtų daktarų-gydytojų smerkia "gimdymų kontrolę."

Kaip tik "Federal Council of the Churches of Christ in Amerika" pripažino ir paskelbė "gimdymų kontrolę" leistinu dalyku, tuojaus pasirodė spaudoje ir nekurių žymių medikų nuomonės.

Washingtono Herald'e pasirodė "Amerikos Medikų Draugijos" prezidento nuomonė.

Ponas prezidentas, Dr. Wm. G. Morgan (jis ne-katalikas) šiaip rašo:

"Šio ryto spaudoje aš perskaičiau ir nustebau. Aš apgailestauju, kad Bažnyčių Taryba išreiškė tokią nuomonę "gimdymų kontrolės" reikale. Aš negaliu tikėti, kad 23,000,000 tų 27 Amerikos Protestantiškų bažnyčių narių pritaris ir priims tokius tos Tarybos sprendimus.

"Tas "gimdymų kontrolės" klausimas yra tautos buvimo klausimas, jis yra šios šalies ateities klausimas, nes jis tie-

sioginiai liečia baltosios rasės likimą ir josios pasaulyje viešpatavimą ir jos kultūros pažangą.

"Jei visuomenė šią praktiką priimtų, tai ji plačiausiai atidarytų duris žemiausių pageidimų viešpatavimui ir padėtų išsiplėtoti lytiškai paleistuvybei ir išnaudojimams.

"Įgyvendinti įprotį apgaudinėti prigimtį ir prasilenkti su jos įstatymais, yra labai pavojinga praktika, kuri neabejotinai veda prie dorovinio smukimo ir visiško sugriuvimo. Gimdymų kontrolė užduoda mirtiną smūgį susivaldymui ir šeimų buvimui. Argumentai už gimdymų kontrolę yra išsvajoti, išpūsti ir pataikauja nesusivaldymui ir savimylai.

"Aš turiu vilties, kad šios šalies mąstantieji ir stovį visuomenės priešakyje vyrai ir moterys pakels protesto balsą."

Kuomet ši šalis įstojo Pasaulinin Karan, valdžia sušaukė žymesniųjų medikų-daktarų konferenciją, kad jie pagelbėtų išlaikyti kareivių dorovingumą. Visų daktarų beveik vienbalsis buvo išsprendimas: privalo būti praktikuojamas griežčiausias "susivaldymas." Jie surado, kad "susivaldymas" veda į sveikatą ir ją palaiko.

1918 m. mūsų šalies valdžia drąsino nekuri asmenį turėti prakalbas, itin vyrų organizacijoms, apie nepaprastus fizinius susiturėjimo vaisius ir apie pataikavimo sau nenaudą.

Tos prakalbos buvo taikomos labiausiai vedusiems.

Visi padorūs gydytojai, kuriems rūpi jų pacientų sveikata, o ne pinigai, nepartaria gimdymų kontrolės, nei kokių kitokių dalykų, kurie apsaugotų nuo gimdymo.

Daug dorų daktarų prityrė iš praktikos, kad juo motinos mažiau turi vaikų, tuo dažniau joms reikalingi gydytojai.

Dr. Howard Kelly (nekatalikas) John Hopkins Universiteto profesoriussako:

“Visokios suktybės lyčių santykiuose, kad apsaugojus nuo gimdymų, žemina mo-

terį ir stato ją prostitutės vieton. Nėra kitos teisėtos kontrolės už lytišką susiturėjimą.”

Išvidinės Pilys Arba Rūmai.

PARAŠĖ SV. TERESĖ.

Iš anglų kalbos vertė S. M. S.

(Tąsa).

9. Vėl, kai labai yra susirūpinusi jai pavestu svarbiu reikalu, nenumanydama užtikrinta ir liuosa nuo viso rūpesnio ar pasiseks ar ne, bet išgirdusi žodžius „Būk rami; viskas pasiseks“, ji jaučiasi pie tą dalyką. Daugelį panašių atsitikimų galėčiau čia paminėti.

10. Antras ženklas: sieloje viešpatauja didelė ramybė ir šventas ramus susitelkimas; taip gi randasi didelis troškimas Dievą garbinti. Sakoma, kad apreiškimai šiuose rūnuose, nėra tiesiog Dievo ištarti, bet būk jie yra per Angelą sielai perduoti. Todėl, mano Dieve, jeigu Tavo žodis per Angelą mums siųstas turi tokios jėgos, tai kokių padarinių Tu paliksi sieloje, kuri yra su Tavimi meilės ryšiais susivienijusi?

11. Trečias ženklas yra tame, jei šie žodžiai neišdyla iš atminties, bet pasilieka ten ilgą laiką. Kai kuriuos niekad neužmirštame. Tačiau, taip neatsitinka su tuo, ką iš žmonių galime išgirsti, nepaisant kaip nebūtų jie rimti ir mokyti, jų žodžiai nepasilieka taip neišdildomai mūsų atmintyje. Kad jie ir pranašautų apie ateitį, mes jiems neįtikim taip kaip tikime į šituos dieviškus žodžius, kurie palieka sieloje tokį užsitikrinimą jų teisingumu kad, nors jų išpildymas mums rodytųsi kartais visiškai negalimu dalyku, nors svyruojame ir kyla abejonės apie tuos žodžius, tačiau, vis vien pasilieka sieloje toks užsitikrinimas tų žodžių tei-

singumu, kad niekaip negalima to užsitikrinimo išnaikinti. Kad ir kažin kaip rodos viskas priešintūs prieš tą, kas buvo girdėta; gali ir metų metai praslinkti kol žodžiai išsipildo, tačiau siela niekuomet nepameta savo užsitikrinimo, kad Dievas panaudos aplinkybes, žmonėms nežinomas, dėlei įvykdymo Savo žodžių, iki galiausiai kas buvo pranašauta tikriausiai išpildys; kaip ir iš tikrųjų atsitinka.

12. Vienok, kaip jau sakiau, siela yra susirūpinusi, matydama tiek daug kliūčių, kurios trukdo pranašystėms įvykti. Žodžiai, jų padariniai ir užtikrinimas, kokį tie žodžiai savyje turi, glbiai įtikrino sielą tame priėmimo momente, jog jie iš Dievo yra. Bet, vėliau abejonės ima kilti ar tie girdėti dalykai paėjo iš šėtono, ar iš vaizduotės; nors girdėjimo laike ypačta yra pasirengusi net ir mirti, gindama jų tiesą. Bet, kaip jau sakiau, šėtonas sukuria šitas abejones sielai kankinti ir įbauginti, ypač jei ji įvykdintų tokį gautą įsakymą, kuris teiktų daug gero kitoms sieloms, arba bandytų atlikti kokį darbą, kuris reikalautų daug aukos, bet jei iš to išeitų didesnė Dievui garbė. Su tokia nuožiūra argi šėtonas greit liausis kankinęs sielą? Šėtonas bandys bent susilpninti tikėjimą, o tai yra baisus dalykas abejoti, jog Dievas gali veikti tokiu būdu, kuris yra virš mūsų supratimo.

13. Nepaisant visų šitų sunkumų, ir nors nuodėmklausiai, prie kurių siela krea-

pėsi apie šituos dalykus sakytų, jog jų girdėti žodžiai yra vien įsivaizdinimas; kai visos sąlygos susidaro tokios sunkios, nepatogios, kad rodos nėra galima tom pranašystėms įvykti, vienok pasilieka dar prote kibirkštėlė tikrumo (nežinau iš kur paeinanti), kad ir visi kiti pasitikėjimai išnyktų, bet ji negali nusmelkti šitą karštą pasitikėjimo kibirkštėlę, nors norėtų. Pagaliau, kaip sakiau, Viešpaties žodžiai įsipildo; siela iš to taip labai pasitenkinusi ir džiaugiasi, kad ji negali kitaip elgtis kaip garbinti Jo Galybę — ne tiek dėl paties įvykio, bet kad tai įrodė, jog Jo žodžiai teisingi; nors tų žodžių išsipildymas gali sielai būti labai svarbus.

14. Nežinau dėl ko siela kreipia tiek atodairos į visišką šių apreiškimų įsipildymą. Manau, jog ji ne taip blogai jaustųsi, kad ją pačią sugautumei kokiuose meluose, kaip ji, kad jaustųsi jeigu paslaptieji žodžiai pasirodytų neteisingi — lyg ji galėtų ką kitą padaryti, kaip pakartoti tą, ką buvo girdėjusi! Vienai sielai tokioje būklėje dažnai buvo minėta Pranašo Jonos atsitikimas, kaip jis sužinojo, jog Niniva ne bus išnaikinta.

15. Tiesa, šitie žodžiai paeina iš Dievo Dvasios, tad pridera taip tikėti į juos ir trokšti, jog Dievą, Kuris yra Tiesa, nepalaikytų už suvadžiotąją; todėl girdėtoja džiaugiasi kai, nors praslinkus tūkstančių visokių atidėliojimų ir sunkenybių, įvyksta taip, kaip buvo pranašauta. Nors sekmingas žodžių išpildymas gal reikalavo iš josios pusės daug kentėjimų, tačiau ji velik kentėtų, negu kad neįsipildytų tai, ką ji tikrai žino, jog buvo jai Dievo apreiškta. Gal ne visos tokios silpnaširdės, jeigu tai galima pavadinti silpnumu, nors aš nepalaikytiau už blogą.

16. Jei šie balsai paeina iš vaizduotės, jie neturi šitokių žymių, nepalieka užtikrinimo, ramybės, nei vidutinio džiaugsmo. Bet, teko susitikti su kai kuriais atskirais atsitikimais kame, nežinau, ar tai

buvo iš priešasties silpno kūno, ar gyvos vaizduotės, ar dėl kitų priešasties, bet tos sielos, kai tik paskesdavo ramybės maldoje ir dvasiniame miege, turbūt iš priešasties jų gilaus susitelkimo, jos taip visiškai išeidavo iš savęs, kad nieko nejautė kas darėsi aplinkui. Visi pojūčiai taip nutyla lyg užmiega — ir iš tikrųjų, nekartą taip ir atsitinka. Tuomet tokia siela, it sapnuodama įsivaizdina, būk jai yra kalbama kas, būk mato dalykus, kurie paeina iš Dievo; tačiau, tas viskas nepalieka jokių gerų padarinių, atrodo, it būtų buvę vien sapnas.

17. Kartais siela, kuri iš Viešpaties ko nors labai širdingai maldauja, galėtų įsivaizdinti, jog gavo atsakymą nuo Jo. Tas dažnai atsitinka, bet nemanau, kad kuri yra dažniau gavusi dieviškų apreiškimų, galėtų būti vaizduotės apvilta tame dalyke.

(Bus daugiau)

RUSIJOJE KANKINAMI DVASININKAI.

Archangelsko mieste mirė iš bado ir šalčio vienas katalikų kunigas, gyvenęs Rusijoje. Jį bolševikiškoji Sovietų valdžia buvo į tą miestą ištrėmusi. Visą laiką tekdavo jam badauti, nes per savaitę laiko tik kartą gaudavo mažą šmotelį duonos ir vandens atsigerti. Be to, dar yra ištrėmti 72 aukšti katalikų dvasininkai prie Baikalo ežero. Jie taip pat negaudamai maisto badauja ir jų tas pats bado mirties likimas laukia. Dar apie 300 katalikų dvasininkų skaudžiai kenčia ištrėmti Jaroslavy. Toks pats skaičius jų yra kankinamų badu ir šalčiu Solovko salose.

Dorybės.

(Tąsa)

Nuolankumą lydi išorinis kuklumas, padorumas, kuris tvarko išorinį žmogaus užsilaikymą, ir romumas, kuris suvaldo piktumą. Nuolankumas apima proto nusižeminimą, kai tikrai save pažįstame ir valios nuolankumą, arba išvidinį kuklumą, jog savo noru renkamės sau žemiausią vietą.

Pagrindai nuolankumui yra du: a) teisybė ir b) teisingumas. Teisybę, tiesą pažįstame protu. Suprantame pasvarstę, kas mumyse priklauso V. Dievui, būtent: Jo didelės mums suteiktos ir teikiamos prigimtines ir antprigimtines malonės, kuriomis Viešpats teikia mums pagalbą, besitobulinant bei siekiant sielos išganymo, o taip gi kas priklauso tikrai mums, k. a.: klaidos, ydos ir nuodėmės. Teisingumas-gi liepia mums save įvertinti tiek, kiek mes esame verti, supratę savo negalią, menkumą, neleškoti sau garbės, bet tenkintis žemiausia pareiga ir menkiausia vieta, nes vienam Dievui priklauso visa pagarba ir išaukštinimas, sako šv. Raštas: „Palaiminimas, garbė, išmintis ir dėkojimas, pagarba, galybė ir stiprybė mūsų Dievui per amžių amžius.“ (Apr. 7, 12). „Amžių karaliui, nemariajam, neregimam vienam Dievui gyrius ir garbę per amžių amžius. Amen,“ sako šv. Povilas apaštalas (1 Timot. 1, 17).

Nuolankumo laipsniai. Dvasios mokytojai patiekia įvairius nuolankumo dorybės laipsnius. Pav. šv. Bonaventūras skirsto nuolankumą į tris dalis: 1. mažiausiu ir menkiausiu būt savo akyse. 2. Norėt, kad ir visi kiti žmonės būtų tos pat apie mus nuomonės. 3. Visą teikiamą mums žmonių pagarbą atiduoti V. Dievui, sau nieko nesisavinant.

Šv. Ignas paduoda taip gi tris nuolankumo laipsnius: 1. Nusižemint ir nusilenkti Dievo įsakymams ir dėl Dievo žmonių įstatymams, kurie sąžinę saisto mirtinosios nuodėmės bausme. 2. Būt visiškai abejingam ar prisieina tarnauti Dievui neturte, ar turte, pagarboj ar paniekinime, ilgai gyvenant ar trumpai, visur ir visame stengianties patikti V. Dievui ir save išganyti. 3. Tobulieji pasirenka Jėzaus pavyzdžiu eidami neturtą, skausmus, panieką, kad arčiau panešėtų Jėzui.

Šv. Benediktas paduoda dvylika nuolankumo laipsnių. Jie yra tuo geri, kad mažesniais šuoliais skatina sielą siekti tobulybės. Kadangi visas mūsų veiklas apima mūsų asmeninį nusiteikimą ir įsitikinimus, taip gi išorinius veiksmus, verta pirmiausiai sužiūrėti nuolankios selos švidinius veiksmus ir paskui išorinius.

Išvidiniai nuolankumo veiksmai.

1. Dievo baimė, kuri paskatina mus vykinti Viešpaties įsakymus, ar todėl, jog bijomės bausmių, ar todėl, jog nusilenkiame ir garbiname Dievą.

2. Pažinę save ir giliai įsitikinę, jog patys iš savęs nieko gero negalime padaryti, savo valią visiškai pavedame Dievo valiai, pripažindami visišką savo priklausomybę Dievui.

3. Mylėdami Dievą, dėl Dievo klausome savo Vyresniųjų. Lengviau yra žmogui klausyti paties Dievo, negu žmonių, nes čia reikalingas didesnis savęs atsižadėjimas, kadangi šis klusnumas apima daugybę dalykų.

4. Nukęsdami kantriai ir tyliai patiriamas sunkenybės, pažeminimus, neteisingus užpuolimus, ypač kai jie daromi mūsų Vyresniųjų, atsimindami, jog Jėzus dėl mūsų

daugiau nukentėjo, o be to, už kentėjimus Jis gausiai atlygins danguje.

5. Pažeminančiai apie save manyt ir save laikyt *n e v e r t u*, kad *V. Dievas* teiktų užmokestį už atliktus su Viešpaties malone gerus darbus, ar už nukentėtus skausmus. Dėl to su kūdikio pasitikėjimu pripažįstam Vyresniesiems prie savo dvasios nukrypimų, ydų ir klaidų.

6. Neieškoti ir nemanyti, kad kas nors apie mus geriau manytų ir daugiau įvertintų, negu mes patys save, bet nuoširdžiai pągeidauti, kad visa *g a r b ė* ir *š l o v ė* būtų teikiama *V. Dievui*, sau gi pasiimti niekingiausias pareigas ir su džiaugsmu nukęsti įvairių reikmenų stoką.

7. Nuoširdžiai *t i k ė t i*, jog esame *n i e k i n g i a u s i*, paskutiniai visų žmonių. Nes jei Dievas mums teiktasias malones būtų kitiems žmonėms suteikęs, jie būtų tobuli, šventi. Mes gi žinome save ir to pasakyt negalime. Todėl nuoširdžiai norime *b ū t p a s a u l i u i n e ž i n o m i*, per niek laikomi, be vertės. Pasiimam nusidėjėlio atgailą, vargingą guolį, paskučiausią vietą. Praktiškai įsitikiname, jog nėsame naudingi ir savo dvasioj ne vien palinkę į blogą, bet ir esam blogi, kiti gi žmonės yra it mūsų vyresnieji ir geresni už mus, mes gi patys — it visuomenės šiūkšlės.

Šie išvidiniai sielos veiksmai, aišku, pasireiškia išoriniai. Svarbesnieji jų yra šie:

8. Nuolankusis *v e n g i a* visų *y p a t i n g u m ū*. Jis prisitaiko prie nustatytų bendrijoj įstatų, patvarkymų, pavyzdžių ir teisėtų papročių, nes kiekvienas ypatingumas turi šaknis tuštybėj ir išdidume.

9. *M ě g s t a t y l ą*. Jei nēr klausiamas ir neturi tikros priežasties kalbėt, pats tyli, duodamas progos kitiems savo mintis pareikšti. Ginčų vengia, *t y l i*

n e t e i s i n g a i i ž e i d ž i a m a s, šmeižiamas, jei vyresnieji nereikalauja pasiteisinimo, ar paaiškinimo.

10. *S u s i v a l d y m a s j u o k k u o s*. Nors juokas yra džiaugsmo išraiška, bet kas įpranta juoktis ar per garsiai, ar per skubiai, stačiai be regimos priežasties, ypač gi džiaugtis iš blogų dalykų, — tas parodo neturys dvasioj nuolankumo, nei pagarbos Dievo akivaizdat.

11. *N e s i g i r t i* ir neieškot pagyrų svaigulio. Jei kiti pagiria, kylanti širdyje pasitenkinimą reik suvaldyti. Kalboje susivaldykim. Lai mūsų kalbos būna rimtos, nužemintos, prielankios žmonėms, malonios.

12. Išorinio užsilaikymo *k ū k l n m a s*. Jis reiškiasi rūbuos, eisenoj, motuos, sėdint, pažvelgime bei visame kūno sudėjime, kai prisimenam, jog esam nusidėjėliai, kurie nėsam verti pakelt savo akių į dangų.

Tie visi nuolankumo veiksmai veda sielą tiesiu keliu prie Dievo meilės, šalindami baimę.

Nuolankumo dorybės *k i l n u m a s*. Nuolankumo dorybę galima svarstyti kai po pagrindą kitoms dorybėms.

Nuolankumas sąvyje yra žemesnė dorybė už dieviškąsias tikėjimo, vilties ir meilės dorybes, mokina šv. Tomas (2. 2. q. 161, a. 4), taip gi žemesnė už kai kurias moralines dorybes, k. a. už išmintį, religiją, teisinį teisingumą, kuris atsižiūri bendrojo labo, bet nuolankumo dorybė yra kilnesnė už kitas moralines dorybes, išėmus klusnumą.

Kuomet gi svarstome nuolankumo dorybę sąryšyje su kitomis dorybėmis, kiek ji visas sujungia ir pelno pas Dievą malonių bei yra pagrindas kitoms dorybėms, — nuolankumas yra labai brangintina, kilniausia dorybė.

(Bus daugiau).

Velnio Apsėsta Moteriškė.

Nedaug kas žino, jog ir mūsų laikuos yra piktosios dvasios apsėstų žmonių, kaip buvo jų Kristaus laikais. Ypač daug randasi, stabmeldžių žemėse: "Nes jų priešininkas velnias aplink eina kaip liūtas ieškodamas ką praryti."

Vienas Amerikos misionierius, Tėvas P. Heier S. V. D., kuris išvažiavo į Kiniją iš Hague, N. D. 1926 metais, šiaip rašo apie vieną įdomų nuotikį Honan, Kinijoje.

— Būdamas Jungtinėse Amerikos Valstijose dažnai pamanydavau, ar prisėis kada nors susitikti su tais nelaimingais piktosios dvasios apsėstais žmonėmis. Nuvažiavau į Kiniją. Neilgai truko ir susidūriau su panašiu atsitikimu, nes kur Katalikų tikėjimas mažai yra žinomas, ten piktoji dvasia viešpatuoja.

Norėjau pamatyti apsėstą ir tas mano noras greit išsipildė. Bet tai buvo labai baisus ir mane kankinantis dalykas. Prašiau V. Dievo apsaugoti mane, kad daugiau nesutikčiau apsėstųjų velnio ir nematyčiau jo darbų apsėstuose. Turėjau apie dešimtį dienų kovoti su piktaja dvasia. Tai buvo sunkiausios valandos mano gyvenime.

Būdamas mieste Junan, Kinijoje perėitą rudenį, dažnai eidavau į rytinę priemiesčio dalį, kur buvo didžiausias skurdas ir dorovinis nupuolimas: tikėjau tuos nelaiminguosius atvesti. Greitai pasisekė atvesti į tikrąjį tikėjimą vieną gydytoją ir jo sūnų.

Prieš tai šis gydytojas turėjo vieną ligonį, kurio jis negalėjo išgydyti, nes, kaip jis sakė, buvus "Muognay bjing" (velniškoji liga). Kai kurios katalikės moterys, sužinojusios, ėjo atlankyti nelaimingąją; turėdamos vilties švęstu vandeniu ir malda kiek pagelbėti nelaimingai. Joms dar į namus neatėjus, apsėstoji pradėjo bijoti ir nesavu balsu rėkti: "Jos ateina,

jos ateina aš čia negaliu ilgiau būti." Jos tėvas buvo rimtas žmogus ir nepakentė tų jos kvailybių, tai nuėjęs pas kaimynus ir parsivedė ją prievarta namo, nežiūrint to, kad ji protestavo, sakėsi nenorinti tokios rūšies moterų matyti. Kaip tik tos moterys su švęstu vandeniu pašlakstė ligonę, tuojau nelaimingoji persimainė ir pasidarė mandagi ir pažinusi moteris, su džiaugsmu pasisveikino. Šios katalikės moterys pranešė man ir sakėsi išvariusios velnią iš jaunos moteriškės. Aš nusišypsojau ir tariu sau "Kas žino."

— Po to įvykio nelaimingoji moteriškė **L a u t i n a** troško priimti Katalikų tikėjimą. Jos tėvai pasiryžo neatsilikti nuo jos. Prašalino tuojau iš savo namų visus dievaičius-stabus ir kitokius burtus, kuriuos turėjo savo namuose.

— Sekantį šventadienį Lautina atėjo į mūsų bažnyčią. Kalbėjau su ja ir iš jos veido galėjau pastebėti, jog turėjo daug kentėjimų. Retkarčiais vis dar kankindavo ją piktoji dvasia. Jos priežiūrą pavedžiau Kinietėms Seserims. Jos pajėgdavo numalšinti velnio užpuolimą ant Lautinos su švęstu vandeniu ir malda. Po to nusprendžiau Lautiną paimti į savo artimesnę globą ir patalpinau ją savo misijoje moterų skyriuje, nes buvo arčiau ir galėjau geriau prižiūrėti. Čia išbuvo per pusantros savaitės ir nieko ypatingo neatsitiko. Manydamas, jog tai visas praėjo, išvažiavau dešimčiai dienų į kitą misijų vietą.

— Sugrįžau trečiadienio vakarą. Ant rytojaus Lautina turėjo nedidelį velnio užpuolimą. Vėl pasikartojo panašūs dalykai kitą penktadienį, bet seserys karšta malda ir švęstu vandeniu numalšindavo ir sugražindavo ją į normalę būklę. Bet štai penktadienį apie devintą valandą Lautina buvo labai žiauriai kankinama. Seserys pašaukė mane. Atėjęs pamačiau bai-

sų reginį. Lautina putojo, dejuodama kriokė nesavū balsu; tik pats velnias pragare taip tegali padaryti. Paskui nežmo- gišku juoku ir šauksmu, tai vėl bevilčiaus gaikčiojančiais juokais prasijuokdavo. Taip gali padaryti tik piktoji dvasia, nes žmogus savo prigimtomis jėgomis to daryti negalėtų. Jos akys buvo užmerktos, bet visa žinojo, kas apie ją darėsi ir su pajuokimais atsakydavo į klausimus. Iš pradžios buvo man sunku suprasti, kad velnias per jos burną kalbėjo, o ne ji savo prigimtu protu, bet paskui jau supratau velnio kalbą, nors jis norėdavo kartais taip kalbėti ir nuduoti kaip ji kalbėdavo būdama apsėsta. Jis norėdavo mane suklaidinti ir visokias tam gudrybes naudodavos. Ar ji pati kalbėdavo savo lūpomis, ar kada velnias kalbėdavo, vis jos lūpos buvo darbe. Bet greitai pradėjau suprasti, kad joje atsirado du asmenys ir nors piktoji dvasia yra gudri, bet vis tiek lengvai galėdavau atskirti, kada Lautina kalbėdavo, ir kada velnias per ją.

— Iš pradžios jai suteikiau paprastą palaiminimą, peržegnodamas. Bet pasirodė, jog mažai ką gelbėjo. Paskui nuėjau atsinešti savo brevijorių. Kuomet sugryžau, patėmijau, jog seserys negalėjo Lautinos numalšinti. Ji juokėsi iš seserų ir keikė jas pragariškais žodžiais, tai kai kada užduodavo įvairių klausimų, tai kai kada atsakydavo į jų klausimus.

— Atsikleidžiau brevijorių toje vietoje, kur prasideda ekzorizmai. Pradėjau kalbėti prisirengimo maldas. Dar nepabaigiau maldos prie Šv. Mykolo Ark., Lautina nusigrįžo į sieną ir nutilo. Kuomet aš priėjau prie tų žodžių: "In nomine et virtute Domini nostri Jesu Christi etc." Vardan Dievo ir galybe mūsų Jėzaus Kristaus etc. "Lautina iš pradžios nuvargusiu nesavū balsu keletą kartų surėkė pakreipusi galvą, pravėrusi akis pažiūrėjo į mane ir momentaliai atsistojo prieš mane, laikydama rankas kaip ir vi-

si ir persižegnojo. Pamatęs tokį atsitikimą, nežinojau nei ką sakyti: patyriau pats kokią galybę turi Bažnyčios malda. Paklausiau Lautinos, kaip ji dabar jaučiasi. Ji mandagiai nusilenkė ir tarė, kad visai gerai. Mąščiau, kaip greitai velnias išbėgo, bet apie tikrą piktosios dvasios apleidimą ant visados dar abejoju, nes jis turėjo apsiėdes nelaimingą per ilgą laiką, tai dar, be abejo, galėjo sugrįšti.

— Lautina prašė manęs, kad ją pakrikštyčiau. Ji labai mokėsi ir jau gerai suprato tikėjimą. Nusprendžiau išpildyti jos prašymą ir sekančią dieną pakrikštyti.

— Nepraėjo nei pusės valandos ir vėl mane pašaukė. Kaip ir pirmiau užpuolimas pasikartojo ir panašiais šauksmais, pajuokimais, pasikartojo baisus pragariškas kriokimas. Kuomet jau buvau atkalbėjęs apie pusę ekzorizmo, Lautina tarė: "Shenfu" (kunige) pakrikštyk mane, — viskas bus gerai. Ir tariau "gerai Vardan Viešpaties tai padarysiu. Ji sekė mane į bažnyčią ir tenai pakrikštyjau Lautiną ir dar vieną mažą mergaitę. Mažos mergaitės vardas buvo Teresė, o Lautinai daviau vardą Marija, Šv. Marijos garbei. Tas įvyko prieš pat pietus penktadienį. Visą popietį Lautina turėjo didžiausią džiaugsmą ir manė, kad jau tikrai yra išgydyta. Šeštadienį man pranešė, jog vėl pasikartojo piktosios dvasios užpuolimai, bet į valandą laiko du kartu sugražinau ją į normalę būklę. Sumaniau klausti, kas jis per paukštis yra ir dėl ko jis ją kan- kina.

— Aš prisiartinu prie jos. Jos veidas persimainė ir labai pradėjo mane saugoti, lig iš baimės. Tariau balsiai: Kas tu esi, Greitai atsakė: "Esu keršto dvasia. Lautina savo namuose išnaikino mano altorių, ji nedegina smilkalo man ir neduoda man "Katow."

— Suprask gerai, štai Lautinos lūpomis kalba velnias prieš ją: sako aš tai piktoji dvasia, o Lautina — tai kitas as-

muo — toji nelaimingoji moteriškė. Didžiausiai piktosios dvasios neapykanta buvo tai kodėl krikščionys išnaikino Lautinos namuose stabus.

— Paskui aš klausiau: Velnie, koks tavo vardas? — Jis atsakė: — Aš neturiu vardo. Paskui jis manęs paklausė: “Kaip tai yra kad aš pirmiau galėjau įeiti į jos širdį, o dabar negaliu.” Tas man buvo aišku, kad po krikšto jau jis negalėjo įeiti į pačią širdį. Krikštas paliuosavo jos širdį, nes jau nepriklausė jam siela ir dėlto jis negalėjo į ją įeiti.

— Lautina prie savęs turėjo “Kato” mažgus pagoniškoms tikėjimo apeigoms. Tie mažgai pasidarė baisus dalykas palytėti. Kai aš juos palytėjau, pradėjo kratyti it nuo gyvos elektros jėgos.

— Tariau velniui: “Tu esi geras velnias be vardo. Bet Dievo vardu aš tave išvarysiu iš jos.” Pradėjau rengtis, pasiėmiau kamžą ir stulą. Apsėstoji ėmė įvairiais balsais kriokti ir dejuoti, net baisu buvo klausytis. Greitai velnias apleido.

nelaimingąją, bet tik neilgam laikui.

— Vakare ir vėl pašaukė mane. Atėjęs tariau piktajai dvasiai: “Kaip tu drįsai sugrišti į ją?” — O jis atsakė: Aš nebuvau toli nuėjęs: sėdėjau prie didžiųjų durų ir laukiau kol tu nueisi.” — Perskaitęs ekzorcizmo maldas, vėl sveiką palikau. Per naktį ji ramiai ilsėjosi. Šventadienį neužpuldinėjo. Žmonės rinkosi klausyti šventų Mišių. Mes pasninkavome ir po pietų turėjome šventą valandą prie įstatyto Švenčiausio. Maldavome, kad Dievas paliuosotų nelaimingąją iš šėtono nagų.

Bet tą patį vakarą buvau pašauktas. Man atėjus, piktoji dvasia pradėjo šaukti: “Aš einu, aš einu ir daugiau niekad nebesugrišiu”. Bet jis savo pasižadėjimo niekad nepildė, nes norėjo mane suvaidinti, bet aš ir nesitikėjau, kad melagystės tėvas išpildytų pasižadėjimą. Man toji kova pasidarė įkyri. Apie devintą valandą Lautiną prirengiau prie išpažinties ir pirmos Komunijos.

* * *

KATALIKŲ PASAULY

DIDELĖ ŠV. TĖVO DOVANA NUKENTĖJUSIOMS ŠEIMOMS.

Birželio mėn. 18 d. Nantėse buvo iškilmingai palaidoti per “St. Philberto” laivo katastrofą žuvusieji žmonės. Palydėti susirinko didelė minia žmonių. Žuvusiųjų karstus sudėjo kunigaikščių pilies kieme ir gausiai apkrovė gėlėmis. Paskui didelė procesija “St. Philberto” aukas iškilmingai palaidojo kapuose.

Į laivo nuskendimo vietą buvo paleisti narai, kurie pasiekė laivą. Buvo manyta, kad laive bus rasta katastrofos aukos, didelė dalis lavonų. Dabar paaiškėjo, kad didumą lavonų išnešė vandens srovės. Laivo vidus pripildytas dumblo ir smėlio. Paskendusio laivo liekanos žadama sprogdinti dinamitu. Keli ieškotojai ir

žvejų laivai jūroje surado dar 6 lavonus, bet jie buvo labai sužaloti ir nebuvo galima juos pažinti.

Apaštališkojo Sosto nuncijus Prancūzijoje įteikė Prancūzijai Šv. Tėvo Pijaus XI padovanotus 30,000 frankų pašalpos, nukentėjusioms nuo katastrofos šeimoms išdalinti.

KATALIKŲ UNIVERSITETE ATIDARYTA VASAROS MOKYKLA.

WASHINGTON, D. C. — Amerikos Katalikų Universitete atidaryta 21-oji vasaros sesija, kuri tęsis 6 savaites. Įsiregistravo virš 1,000 studentų. Tame skaičiuje yra 650 seserų vienuolių iš 51 vienuolynų. Jos atstovauja 20 kongregacijų. Be to, yra apie 100 kunigų ir 250 pasaulinių studentų.

Mūsų Darbai

KOLEGIJOS ATIDARYMAS.

MARIJONŲ Kolegijos Rėmėjai laukia, kada bus atidaryta bernaičiams Kolegija naujai įsigytoj vietoj, Thompson, Conn. Kiek mums žinoma, jei nesusidarys kokių nelauktų kliūčių, ši Lietuvos Kolegija pradės veikti šiemet rugsėjo mėnesyje. Bus tai antroji lietuvių Bernaičių Kolegija. Pirmoji įsteigta a. a. J. E. arkiv. Jurgio Matulevičiaus 1926 m. Marian Hills, Ill. Antroji bus įkurta J. E. vysk. P. Būčio Thompson, Conn. Marian Hills Kolegijoje yra ruošiami gyvenimui tie jaunuoliai, kurie panorėjo tapti vienuoliais ir su laiku pasiekti kunigystės. Jie kaip kunigai misijonieriai ir bendrosios bernaičių Kolegijos mokytojai stos į visuomeninį ir apšvietos darbą. Kaip anais metais, taip ir šiemet keletas baigusiujų Marian Hills Kolegiją važiuos Italijon, stos Romoje į Universitetą, eis kunigų mokslus. Kai kurie pirmiau pasiūstieji už metų-kitų baigs Romoje mokslus, parvažiuos Amerikon ir čia padės platinti lietuvių tarpe mokslą, susipratimą bei katalikišką veikimą.

Antroji lietuvių bernaičių Kolegija bus visiems jaunuoliams bendra, t. y. čia eis mokslus ir tie, kurie ruošis būt kunigais, ir tie, kurie kitaip savo gyvenimą pakreips.

Naujai pirktą Kolegijai vietą laikinai pavadinome: "Mariapolis," t. y. Marijos pilis, arba miestas, Švč. Panelės Marijos garbei. Ar tas vardas toliau prigis, — ateitis parodys. Bet svarbu, kad Amerikos Mariampolyje 1931 metais, kaip tikmasi, prasidės Lietuvos Kolegijoje mokslas.

Amerikos lietuviams bus minėtini šie metai,

Mūsų ateivijai atsiverčia naujas istorinis lapas, kurį prirašys šio kultūrinio lietuvių centro nuveiktinieji darbai. Su lietuvių bernaičių Kolegijos įkūrimu bus visada arti surištas brangus Amerikos lietuviams J. E. vysk. P. Būčio asmuo, — jis yra oficialus įkūrėjas šios Kolegijos.

Malonūs Kolegijos Rėmėjai, supranta, dar su didesniu uolumu ir aukomis paremsite visai lietuvių visuomenei naudingą apšvietos darbą.

Kolegijos Rėmėjai:

O. Kibartienė S. Boston, Mass. . .	1.00
Mikal. Masonis Framingham, Mass.	5.00
Verbickienė, Sakevičienė ir Platu-	
kienė Framingham, Mass. . .	2.50
Vine. ir Ona Piličiauskai Framing-	
ham, M. Mass.	100.00
Ant. Lengvinas S. Boston, Mass.	55.00
Elzb. Palaimienė Mattapan, Mass.	50.00
Vinc. Bukauskas S. Boston, Mass.	25.00
Jok. Kudrevičius S. Boston, Mass.	5.00
Sal. Strazdienė S. Boston, Mass.	5.00
Kat. Vošylienė S. Boston, Mass.	5.00
E. F. Pazarai Dorchester, Mass.	5.00
Jul. Zareikienė S. Boston, Mass.	5.00
Ant. Staniuliūtė S. Boston, Mass.	3.00
Ona Galinauskas S. Boston, Mass.	3.00
Ona Gaubienė S. Boston, Mass. . .	3.00
Jonas Sabas S. Boston, Mass. . .	3.00
Vinc. Balukonis S. Boston, Mass.	3.00
Ona Lasdauskienė S. Boston, Mass.	3.00
Monika Vilkienė S. Boston, Mass.	3.00
Vikt. Kokanskienė Dorchester, Ms.	3.00
Mr. Petreikis Dorchester, Mass. . .	3.00
Elzb. Verekiūtė S. Boston, Mass.	3.00
A. Vitkus Boston, Mass.	2.00
B. Serafina Boston, Mass.	2.00

Po \$1.00 davė auką Kolegijai: M. Žilinskienė, Ona Poškienė, J. Gudaitė, K.

Rakauskaitė, St. Žukauskienė, A. Kalinauskaitė, K. Grilevičius, O. Kibartienė, M. Ramoškienė, M. Kiburienė, Ag. Grinkaitė, J. Razvadauskas, K. Supranavičius, Al. Leonė, Ad. Žentelis, J. Gudaitis, A. Vengras, O. Tamilynienė, A. Pinialis, E. Gribaitienė, V. J. Tautvaiša, J. Vengras, P. Tuleikis, M. Kilmoniūtė (2.00), U. Sabienė, Ig. Kimantas, M. Paliukevičienė, M. Pajaujūtė, J. Mačiulis, El. Kasė, Stepas Kaminskas, Elzb. Deksnitė, A. Tutkienė, R. Barauskas ir 25e O. Vengriūtė viso \$35.25

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

* * *

AMERIKOS LIET. ŽINIOS

MARIAN HILLS, ILL.

Liepos 4 d. Brolių Marijonų ūkyje įvyko didelis išvažiavimas — tikras piknikas. Diena pasitaikė labai graži, tai ir žmonių atvyko gana daug. Tiesa, pernai per paskutinį pikniką buvo daugiau, bet tuomet įvyko automobiliaus išlaimėjimas, kuris ir sutraukė minias žmonių.

Keleta Rėmėjų skyrių turėjo savo status ir tokiu būdu prisidėjo prie pikniko pasisiekimo. Geriausia pasidarbavo Melrose Park skyrius, kuriam darbavosi pp. Žvirbliai, p. Švilpauskienė, p. Janušauskienė ir kitos rėmėjos. Tiktai vienas Melrose Park skyrius padarė gryo pelno į \$80.00. Antras iš eilės daug pasidarbavo Brighton Park skyrius, kuriame darbavosi p. Vaičekauskas, p. Gubista, p. Kazragienė, p. Navickienė, p. Bambalienė ir kitos rėmėjos. Pasidarbavo Dievo Apveizdos ir Aušros Vartų skyrių rėmėjai.

Kiti skyriai nebuvo susiorganizavę,

todėl tik pavieniai asmenys prisidėjo prie darbo. Žinoma, būtų daug geriau, kad tokiomis dalykais susirūpintų apskrities valdyba. Tuomet būtų didesnės naudos ir tvarkos su važiavimo klausimu, nes turint tam tikrus tikietus traukiniu daug pigiau atsieiti.

Patsai piknikas buvo labai linksmas. Ne vien seni prieteliai turėjo progos pasimatyti, pasikalbėti, pakvėpuoti tyru vėsiu oru po didelių karščių, bet ir bernaičių benas muzika susirinkusius palinksmino. Rėmėjai rengėjai yra labai dėkingi visiems atsilankiusiems: kaip padėjusiems darbuotis, taip ir atsilankiusiems svečiams, kurie taip gausiai parėmė mūsų pasidarbavimą. *Rėmėjas.*

PHILADELPHIA, PA.

J. E. vyskupas P. Būčys lankėsi Philadelphijoje trijose lietuvių bažnyčiose liepos 2, 3 ir 4 d. Visur paliko didžiausio įspūdžio. Žmonės dėkingi Jo Ekscelecijai už atsilankymą, paskatinimą jų daugiau mylėt Dievą, už prietelingus, šventus žodžius.

Philės veikėjai rūpinosi širdingai patikti ir priimti vysk. P. Būčį. Jo atvykimą paskelbė ne vien lietuvių laikraščiai, bet ukrainiečių America ir Misionar ir viename rusų laikrašty.

J. E. ramus, nuoširdus ir nuolankus būdas sužavėjo. Išdidumo jame nėra. Kiekvienas gali prie J. E. prieiti, pasikalbėti ir jis visiems su malonia šypsena atsakinėja, pataria.

Kai kurie taip pamilo J. E. vysk. P. Būčį, kad galvoja kaip čia pagelbėjus jį kilniai ir šventai misijai rusų tarpe. Tikrai, mums Philadelphiečiams, garbė sulaukus pas save J. E. vyskupo Būčio, kurio asmuo turi daug svarbos Katalikų Bažnyčiai, gražinant rusų tautą į tikėjimo vienybę. Jis — mūsų didvyris, kilniausios širdies ganytojas. Gyvuok, ilgiausius metus! *V. K. Philadelphietis.*

Klausimai Ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar trimis, ar keturiomis vinimis prikalė Jėzų prie kryžiaus?

A. Sl—tė, Racine, Wis.

ATSAKYMAS. Evangelijoje neužrašyta. Tikros žinios nėra. Atrodo, jog nepatogu viena vinimi prikalė sukeistas kojas. Greičiausiai bus prikalė Jėzų keturiomis vinimis, nors galėjo būt ir kitaip. Senovės paveikslų tapytojai įvairiai piešė Prikalėtą Jėzų.

Bažnyčia šio klausimo nerišo, jis nėra svarbus. Svarbiau yra, kad Jėzaus kančia ir krauju atpirktosios sielos savo nedėkingumu iš naujo jo nekaltų prie kryžiaus, ne trimis, ar keturiomis vinimis, bet dešimtimis ir šimtais nuodėmių.

KLAUSIMAS. — Jeigu katalikiškos draugijos nori atlikti kokį gailestingą darbą, k. t. sušelpiti vargdienį, ligonius, našlaičius, duot auką vienuolynui ir panašiai, ar reikia atsiklausti vietos klebono? Ir jei kas tokius darbus atlieka, ar turi nuopelną pas Dievą?

A. J. "Laivo" Sk. iš Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. Geriausiai yra atsiklausti. Yra daug įvairiausių vietos reikalų, kuriuos katalikiškos draugijos privalėtų paremti, be to, kokie nors nežinomieji vargšai, neva našlaičiai gali prigaut visą draugiją. Atsargumo dėliai geriau veikt su savo klebono žinia. Bet draugija, turėdama atskirą savo valdybą, konstituciją ir išdą, gali veikt gailestingumo srity ir savarankiškai. Visi gailestingieji darbai V. Dievo bus atlyginti.

KLAUSIMAS. Ar kiekvieną žmogų katalikai turi šelpti jo nelaimėje, ar ligoje, ar tik vien katalikus?

A. J. Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. Teisingai suprastoji artimo meilė reikalauja, kad šelptume visus, bet pirmiausiai tikėjimo namiškius, kaip sako Apaštalas, o paskui kitus. Kaip

nebūtų teisinga, jei tėvas, ar brolis nepaisyty vargstančių savo vaikų ir kitų brolių, o šelptų svetimus, taip nebūtų tikroji artimo meilė nešelpiti katalikų varge, o šelpt jų vietoj tuos, kurie nėra ir nenor būt katalikai.

KLAUSIMAS. Jei vyras yra netikintis, o moteris gera katalikė ir jų šeimoje pasitaiko nelaimė ar ilga liga, ar gali katalikiška draugija sušelpiti narę, kuri yra tokiame padėjime?

A. J. Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. Jei toji doroji žmona yra draugijos narė, ir sulig draugijos įstatais jai susirgus priklauso gaut pašalpą, — draugija privalo ją šelpti tiek, kiek įstatai rodo.

Jei ji nepriklauso draugijos — pašalpos negali reikalauti. Tai draugijos laisva valia, ar duot pagalbos, ar ne.

Jei netikintis vyras susirgo, — kitas dalykas.

Jis nėra katalikiškos draugijos narė. Teisingumas neverčia draugijos šelpti ne savo narį. Bet draugija, iš atžvilgio į gerąją moterį, gali pagelbėti, nenusikaltdama savo įstatams. Amerikoj tikintieji susibūrę yra į savo draugijas, o išklydusieji ir netikintieji turi savas. Svarbu yra, kad draugijos bent aprūpintų savo narių reikalus. Jos pačios negal tikėtis paramos iš netikinčių pusės.

KLAUSIMAS. Prašau duot atsakymą, ką reikia daryt, jei žmogus prižadėjai gyvent nekaltybėje? Esu vaikinās, nežėnotas.

K. K—kas, Elizabeth, N. J.

ATSAKYMAS. Užlaikykit prižadą. Nevalia nusikalsti prieš tą šventąją dorybę. Jei Tamstai sunku pasauly begyvenant skaistybę apsaugot, — jei pritaris nuodėmklausis, — pasirūpink įstot į kuri nors vyrų vienuolyną. Ten lengviau išsaugoti nuo šio pasaulio purvų.

LIETUVOS ŽINIOS

ATVAŽIAVO IŠ AMERIKOS KUN. JUOZAS ŽIDANAVIČIUS.

Birželio mėn. 21 d. iš Amsterdamo atvažiavo į Kauną rašytojas kun. Juozas Židavičius — Seirijų Juozas. Aplankęs Lietuvoje gimines žada važiuoti į Romą, į Paryžių ir grįžti atgal Amerikon. Jis yra didelis katalikų veikėjas ir lietuvybės Amerikoje skleidėjas, daug nusipelnęs atstatant Lietuvos Nepriklausomybę.

KAUNO ARKIVYSKUPIJOS EUCHARISTINIO KONGRESO VADOVAS.

Šiame kongreso Vadove randame įdomių ir naudingų straipsnių „Eucharistiniai Kongresai, jų istorija ir reikšmė,“ toliau komiteto sąstatas, patį kongreso programa ir pagaliau įdėtos visos giesmės, kurios bus giedamos kongreso metu. Be to, Vadovas labai gražiai paveiksluotas Šv. Tėvo, J. E. Arkivyskupo Metropolito ir Ekscelencijų Vyskupų bei kitos aukštosios dvasiškosios paveikslais.

KUNIGŲ PERMAINOS PANEVĖŽIO VYSKUPIJOJ.

Naujai įšvesti kunigai paskirti: kun. Pov. Burkus, Leliūnų, kun. Ant. Deksnys, Panevėžio katedros, kun. M. Grigaliūnas, Panemunio, kun. J. Matulis, Vadoklių ir kun. Ant. Mažeika Zarasų vikarais.

Perkelti: Leliūnų vikaras kun. T. Vinkšnelis į Tauragnus vikaru, Tauragnų vikaras kun. Ant. Misevičius į Biržus vikaru, kun. J. Nagulevičius atleidžiamas nuo Biržų vikaro pareigų stoti universitetan, kun. kapelionas J. Lomanas deleguojamas laikinai eiti Utenos vikaro pareigas, kun. R. Blažys stoja į Jėzaus draugiją, kun. Gorlauskui Ant. leista išvažiuoti iš vyskupijos.

PAŠTO VIRŠININKAS PAIMDAVO SVETIMUS PINIGUS.

Babtų pašto viršininkas Gatavėnas

pradėjo savintis pašto perlaidomis persiunčiamus pinigus, padirbdamas ant perlaidų kitų parašus. Kauno apygardos teismas už vagiliavimą nubaudė jį pusantrų metų kalėjimo.

APVOGĖ KVĖDARNOS IR KROSNOS BAŽNYČIAS.

Kvėdarnoje iš R. Kat. bažnyčios šventoriaus nuo Širdies Jėzaus koplytėlės nežinomas piktadaris atplėšė aukų dėžutę (korbonką) ir išėmė visus ten buvusius pinigus.

Birželio mėn. 15 d. naktį, dar neišaiškinti vagiliai, išdaužė Krosnos bažnyčios langą, įlindo į vidų ir atplėšė cimboriją pavogė:

1. monstranciją paaukuotu vainiku ir pestamentu iš balto metalo.

2. pušką per vidurį paaukuotu baltu vainiku.

3. Sidabrinę pušką ir dar paaukuotą, graviruotą gėlėmis su užrašu „Dovana Vinco Zdebskio iš Naujienos 1910 m.“ Policija piktadarių ieško.

PERKŪNIJA KAUNE.

Birželio 18 d. 12 val. naktį per Kauną perėjo baisi perkūnija. Žaliakalny pritrėnkė kūdikį, o netoliese per kaminą susprogdino pečių. Šančiuose sudaužė į šipulius malkinę, o Vilijampolėj trenkė į stulpą. Drauge su perkūnija ėjo ir smarkus lietus. Kai kur užsikimšo kanalizacija ir gatvės patvyno. Vietomis vanduo net į krautuves įsibrovė ir sušlapino daug prekių.

